

سوگندنامه اخلاقی مددکاران اجتماعی ایران

متن سوگندنامه مددکاری اجتماعی که فارغ التحصیلان این حرفه پس از اتمام دوره تحصیلات و پیش از شروع فعالیت حرفه ای خود آن را قرائت می کنند به شرح زیر است. یادآور می شود که در حال حاضر پابندی به این سوگندنامه صرفاً جنبه اخلاقی دارد. این سوگندنامه از زمان تأسیس رشته مددکاری اجتماعی در ایران تا کنون، تحت عنوان سوگندنامه مددکاری اجتماعی مورد استفاده قرار گرفته است.

متن سوگندنامه به این شرح است:

((به نام خدا))

۱. من به عنوان یک مددکار اجتماعی تعلیم یافته ی حرفه ای، پیمان می بندم که روابط حرفه ای خویش را بر طبق منشور اخلاقی مددکاری اجتماعی تنظیم و اجرا کنم و بدینوسیله، رضایت درونی و ایمان واقعی خویش را به این نکات ابراز دارم.
۲. من نخستین تعهد و پیمان خویش را خدمت راستین به افراد، گروه ها و جامعه می دانم، خدمتی که جهد در بهبود و پیشرفت شرایط اجتماعی را نیز شامل می گردد.
۳. من مسئولیت خدمتی را که به انجام دادنش مفتخرم با آغوش باز می پذیرم.
۴. من مسئولیت حرفه ای خویش را بر علایق شخصی ترجیح می دهم و می کوشم که منافع شخصی را فدای مصالح عمومی کنم.
۵. من تعهد می کنم در پنهان داشتن اسرار مردم از گزند نامحرمان کوشا باشم و اصل رازداری حرفه ای را که از اصول مهم مددکاری اجتماعی است با آغوش باز می پذیرم.
۶. من به موازین علمی، یافته ها و عقاید صاحب نظران با دیده ی احترام می نگرم و طریق منطق را برای بیان و تعبیر آن ها بر می گزینم.
۷. من به اصول حرفه ای مددکاری اجتماعی اعتقاد کامل دارم و اعمال و رفتار خود را بر مبنای علم، تجربه و مهارت های مددکاری اجتماعی بنیان می نهیم.
۸. من مسئولیت و وظیفه ی حرفه ای خود می دانم که عقاید و یافته های علمی و حرفه ای خویش را به خاطر پیشرفت برنامه های بهزیستی انسان ها و گسترش خدمات اجتماعی، در اختیار بشریت قرار دهم و حمایت را از این طرح ها اعلام می دارم.
۹. من تعهد می کنم که در حفظ و حمایت جامعه بکوشم و در جلوگیری از اعمال ناپسند و غیر اخلاقی افراد یا سازمان هایی که ناروا در فعالیت های بهزیستی اجتماعی شرکت دارند کوشا باشم.
۱۰. من آمادگی خویش را برای تقدیم خدمت لازم حرفه ای در هنگام رویدادهای ناگهانی و حوادث غیر منتظره ی عمومی اعلام می دارم.
۱۱. من بین گفتار و کردار خویش به عنوان یک فرد اجتماع، و بین گفتار و کردار حرفه ای خود به عنوان نماینده ی یک مؤسسه در جامعه، فرق قائلم و با وضوح و صراحت شایسته این دو را از یکدیگر تشخیص و تمیز می دهم.
۱۲. من از این اصل که هر حرفه ای لازمه اش تعلیم و تربیت حرفه ای است پشتیبانی می کنم.
۱۳. من عهد می بندم که به ایجاد و حفظ شرایط لازم که در مؤسسه های مختلف مددکاران اجتماعی را قادر می سازد تا به مفاد این منشور اخلاقی عمل کنند، کمک کنم.
۱۴. من تعهد می کنم که در داوریهای حرفه ای، خواسته ها و عواطف خویش را معیار سنجش قرار ندهم، سعی می کنم که احساسات انسان ها را درک کنم، از احساسات، تعصبات و پیش داوریهای شخصی دوری گزینم تا بدینوسیله به تجلی و کشف واقعیت ها کمک کرده باشم.
۱۵. من برای تحقق بخشیدن به هدف های این منشور، تعصبات و پیمان های خویش را با توجه به حق تقدم موردها، آن طور که هر موقعیت ایجاب می کند انجام می دهم، اصول مددکاری اجتماعی را در نظر می گیرم و برای انجام دادن خدمت، راهی را بر می گزینم که با روح و مفاد این منشور اخلاقی وفق دهد.